

A Tale of Two Prophets: Eldad & Medad

Dr. Nechama Price

1) במדבר יא כו וישארו שני אנשים | במחנה שם האחד | אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ותנבאו במחנה: כז ויחז הנער ויגד למשה ויאמר אלדד ומידד מתנבאים במחנה: כח ויען יהושע בן נון משרת משה מבחוריו ויאמר אדני משה כלום: כט ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל-עם ה' נביאים פי-יתן ה' את-רוחו עליהם:

2) גמרא סנהדרין יז. ומה נבואה נתנבאו? אמרו: משה מת, יהושע מכניס את ישראל לארץ. אבא חנין אומר משום רבי אליעזר: על עסקי שלי הן מתנבאים: עלי שלי, עלי שלי. רב נחמן אמר: על עסקי גוג ומגוג היו מתנבאין, שנאמר: "כה אמר ה' אלקים האלה הוא אשר דברתי בקמים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בקמים ההם שנים להביא אתך עליהם וגו'". אל תיקרי "שנים" אלא "שנים". אילו הן שנים נביאים שנתנבאו בפרק אחד נבואה אחת? הוי אומר: אלדד ומידד.

3) במדבר יב א ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הפשית אשר לקח פי-אשה כשית לקח: ב ויאמרו הרק אד-במשה דבר ה' הלא גם-כנו דבר וישמע ה':

4) רמב"ן יא-כח משה אמר כי הוא הרב שמחל על כבודו ומתאוה ושמח בכך. במדבר יב-ג והאיש משה ענו [עניו] מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: במדבר טו ג ויקהליו על-משה ועל-אהרן ויאמרו אליהם רב-לכם פי כל-העדה כלם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על-קהל ה': טו ויחר למשה מאד ויאמר אלה' אל-תפן אל-מנחתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם:

5) רשב"ם יא-כח כלאם - כמו: ויכלא הגשם (בראשית ח:ב), אוסרם ומונעם מן השוק ותנם בבית הכלא. יהושע א-א ויהי אחרי מות משה עבד ה' ויאמר ה' אל יהושע בן נון משרת משה לאמר:

6) בכור שור יא-כח אדני משה כלאם - שנבאו בלא רשותך. רש"י יא-כח דבר אחר: תנם אל בית הכלא, לפי שהיו מתנבאין: משה מת ויהושע מכניס את ישראל לארץ.

רב הורש יא-כח אדני משה כלאם - יהושע סבר שאלדד ומידד החלישו את תוקף מרותו של משה ופגעו בזכויותיו. שבעים הזקנים קיבלו את חלקם בנבואה רק כמשתתפים עם משה, ואילו אלדד ומידד נראו כנבחרים מצד עצמם.

7) מדרש זוטא במדבר יא-כח ד"א אדני משה כלאם מיהושע למדנו מורא רבך כמורא שמים שאמר למשה רבי כשם שהקב"ה מכלה את המורדים אף אתה כלה אותם... שמות יז י ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עליו ראש הגבעה:

8) גמרא סנהדרין יז. בשלמא למאן דאמר משה מת, היינו דכתיב "אדני משה כלום". אלא למאן דאמר הנה תרתי, מאי "אדני משה כלום"? דלא אורח ארעא, דהוה ליה כתלמיד המורה הלכה לפני רבו.

מדרש תנחומא תצוה ט אדני משה כלאם, ככבוד חכמים ינחלו (משלי ג, לה) זה יהושע שירש כבוד ממש רבינו, שא"ל הקב"ה (יהושע א, ה) כאשר הייתי עם משה אהיה עמך וכו', אבל אין אנו מוציאין שהיו שנותיו כשנות משה רבינו, שמשנה כתוב בו (דברים לד, ז) ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו, ויהושע נגנו בן מאה ועשר, ולמה פחתו לו עשר שנים בשביל שאמר לפני משה רבו עשרה דברים שנאמר ויען יהושע בן נון משרת משה מבחוריו ויאמר אדוני משה כלאם, לפיכך פחתו לו עשר שנים. מכאן את למד שאין תלמיד רשאי לומר דבר לפני רבו, שכל המורה דבר לפני רבו או אפילו אינו מורה אלא אומר לאחרים הלכה במקום שרבו מצוי שנותיו מתקצרות.

9) אברבנל יא-כח ויען יהושע בן נון משרת משה מבחוריו רוצה לומר שיהושע להיות משרת משה מזמן בחרותו ונעוריו של יהושע השתומם בעצמו ואמר בלבו איך אפשר שאלו מתנבאים מבלי משה ואני שמשתי את משה מבחורותי שהולך את חכמים יחכם לא התנבאתי ולא זכיתי לכך ואמר למשה אדוני משה כלאם. במדבר יא-ב ויאמרו הרק אד-במשה דבר ה' הלא גם-כנו דבר וישמע ה':

A Tale of Two Prophets: Eldad & Medad

Dr. Nechama Price

יהושע - גיחזי

10 מ"ב ה'כ ויאמר גיחזי נער אלישע איש האלקים הנה | חשדך אדני את-נעמן הארמלי הזה מקחת מידו את אשר-הביא חייה' כיאם-רצתי אחריו ולקחתי מאתו מאומה:
מ"ב ח:ד והמלך מדבר אל-גיחזי נער איש האלקים לאמר ספרה-נא לי את כל-הגדלות אשר-עשה אלישע:
דברים לג:א וזאת הברכה אשר ברכך משה איש האלקים את-בני ישראל לפני מותו:

11 מ"ב ד כז ותבא אל-איש האלקים אל-ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה ויאמר איש האלקים הרפה-לה כין-נפשה מכה-לה וה' העלים ממני ולא הגיד לי:
מצודת דוד ד:כז להדפה - בעבור כבוד הנביא, שלא תחזיק ברגליו.

12 **מדרש זוטא במדבר יא:כח** ד"א אדני משה כלאם מיהושע למדנו מורא רבך כמורא שמים שאמר למשה רבי כשם שהקב"ה מכלה את המורדים אף אתה כלה אותם **וכן את מוצא בגיחזי** כשאמר לו רבו קח משענתי בידך ולך (מלכים ב' ד' כ"ט) התחיל מסתמך והולך על מקלו פגעו בו בני אדם אמרו לו לאיכן אתה הולך אמר להן להחיות את המת אמרו לו והלא הקב"ה שממית ומחיה אמר להן אף רבי ממית ומחיה.
מ"ב ח ה ויהי הוא מספר למלך את-אשר החיה את-המת והנה האשה אשר-החיה את-בנה צעקת אל-המלך על-ביתה ועל-שדה ויאמר גיחזי אדני המלך זאת האשה וזה-בנה אשר-החיה אלישע:

13 מושב הזקנים במדבר יא:כח אך קשה אך קראו יהושע למשה בשמו שאמר אדני משה כלאם והא אמרינו (שם ק' א') דגיחזי נענש לפי שקרא לאלישע רבו בשמו, וצ"ע.

14 מ"ב ה כז וצרעת נעמן תדבק-בך ויברעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשג:
יהושע יא:טו כאשר צנה ה' את-משה עבדו כן-צנה משה את-יהושע וכן עשה יהושע לא-הסיר דבר מכל אשר-צנה ה' את-משה:

15 שמות לב יז וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה: יח ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:
שמות יז ט ויאמר משה אל-יהושע בחר-לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על-ראש הגבעה ומטה האלקים בידך: **ויעש יהושע כאשר אמר-לו משה** להלחם בעמלק ומשה אהרו וחור עלו ראש הגבעה: **יג ויחלש יהושע את-עמלק ואת-עמו לפי-חרב:**

16 חזקוני יא:כח אדני משה כלאם - בבית. **ולא יתנבאו במחנה שהרי האחרים שנתן להם רשות מתנבאים בהצנע** כדכתיב ולקחת אותם אל אוהל מועד והתיצבו שם עמך (במדבר י"א:טז) והללו לא נטלו רשות ממך ומתנבאים חוץ לאוהל מועד.

17 במדבר יג ב שלח-לך אנשים ויתרו את-ארץ כנען אשר-אני נתן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם: ג וישלח אתם משה ממדבר פארן על-פי ה' כלם אנשים ראשי בני-ישראל המה:
במדבר יא כד ויצא משה וידבר אל-העם את דברי ה' ויאסף שבעים איש מזקני העם ויעמד אתם סביבת האהל:
סנהדרין יז. אמר משה: כיצד אעשה? אברור ששה מכל שבט ושבט - נמצאו שנים יתירים.

יהושע בא וישלח יהושע בן-נון מן-השטים שנים-אנשים מרגלים חרש לאמר לכו ראו את-הארץ ואת-יריחו ויילכו ויבאו בית-אשה זונה וישמה רחב וישפכו-שמה:

18 במדבר יג:כז ויבאו אל-משה ואל-אהרן ואל-כל-עדת בני-ישראל אל-מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת-כל-העדה ויראום את-פרי הארץ:
יהושע ב:כג וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל-יהושע בן-נון ויספרו-לו את כל-המצאות אותם:

A Tale of Two Prophets: Eldad & Medad

Dr. Nechama Price

19) יהושע יט יג וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני גד ואל חצי שבט מנשה אל ארץ הגלעד את פינחס בן אלעזר הכהן יד ועשרה נשאים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מטות ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: לא ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני גד ואל בני מנשה היום | ידענו כי בתוכנו ה' אשר לא מעלתם בה' המעל הזה אז הצלתם את בני ישראל מיד ה': **לב וישב פינחס בן אלעזר הכהן והנשיאים מאת בני ראובן ומאת בני גד מארץ הגלעד אל ארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר:** במדבר יג: כו וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת בני ישראל אל מדבר פארן קדשה וישבו אתם דבר ואת כל העדה ויראים את פרי הארץ:

21) במדבר יא יא ויאמר משה אלה' למה הרעת לעבדך ולמה לא מציתי חן בעיניך לשום את משה כל העם הזה עלי: יב האנכי הרייתי את כל העם הזה אם אנכי ילדתיהו כיתאמר אלי שאהו בחיקך פאשר ישא האמן את הילק על האדמה אשר נשבעת לאבותי: יג מאין לי בשר לתת לכל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תנה לנו בשר ונאכל: **יד לא אוכל אנכי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד ממני:** טו ואם ככה | את עשה לי הרגני נא הרג את מצאתי חן בעיניך ואל אראה ברעתי:

22) במדבר יא:כה וירד ה' | בענן וידבר אליו ויאצל מרהרות אשר עליו ויתן על שבעים איש הזקנים ויהי כנות עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: **רש"י יא:כה** לא יספו - לא נתנבאו אלא אותו היום לבדו, כך מפורש בסיפרי (ספרי במדבר י"א:כ"ו). ואונקלוס תירגם: לא פסקו, שלא פסקה נבואה מהם.

23) בראשית לח:כו ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתייה לשלח בני ולא יסוף עוד לדעתה: **רש"י לח:כו** ולא יסוף עוד - יש אומרים: לא אוסיף, ויש אומרים: לא פסק. **מדרש אנדה במדבר יא:כה** ויתנבאו ולא יספו - שלא הוסיפו להתנבאות אלא באותה שעה, כמו ולא יסוף עוד לדעתה (בראשית לח:כו)

24) מ"א יט:י ויאמר קנא קנאתי לה' | אלהי צבאות כי עזבו ברייתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: **במדבר יא:כט** ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל עם ה' נביאים כיתתו ה' את רוחו עליהם:

25) Rabbi Sacks- Essays on Ethics pg. 228-229 In Bahaalotekha we see Moses II, the lonely man of faith. It is a very different picture. In the first scene we see him breaking down. The people are complaining again about food. They have manna but no meat... This is one act of ingratitude too many for Moses, who gives voice to deep despair... Then comes the great transformation. God tells Moses to take seventy elders who will bear the burden with him... **The mere fact that Moses knows that he is not alone, seeing seventy elders share his spirit, cures him of his depression, and he now exudes a gentle, generous confidence that is moving and unexpected.**

26) שמות לג ז ומשה יקח את האהל ונטה לו | מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש ה' יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: ח והיה כצאת משה אל האהל לקומו כל העם ונצבו איש פתח אהל ויהיטו אחרי משה עד באו האהלה: ט והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה: י וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהל: יא ודבר ה' אל משה פנים אל פנים פאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל:

27) במדבר יא:כו וישארו שני אנשים | במחנה שם האחד | אלדד ושם השני מידד ותנח עליהם הרוח והמה בכתבים ולא יצאו האהלה ויתנבאו במחנה: **בראשית ד** יט ויקח לו למד שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: **ש"א א ב** ולו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים: **רות א ד** וישארו להם נשים מאבלות שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים:

A Tale of Two Prophets: Eldad & Medad

Dr. Nechama Price

28 ויקרא יא ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתנתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם:
במדבר טו:א ויקח לרח בן־יצהר בן־קהת בן־לוי ודתו ואבירם בני אליאב ואון בן־פלת בני ראובן:
ש"א א ג ועלה האיש ההוא מעירו מקימם | ימימה להשתחות ולזבח לה' צבאות בשלה ושם שני בני־עלי חפני ופנחס כהנים לה':

29 שמות א טו ויאמר מלך מצרים למלדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה:
ש"א ד ב ושני אנשים שרי־גדודים היו בן־שאול שם האחד בענה ושם השני הכב בני רמון הבארתי מבני בנימן פי גם־בארות תחשב על־בנימן:

30 נמרא סנהדרין יז רבי שמעון אומר: במחנה נשתיירו. בשעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה "אספה לי שבועים איש", אמרו אלדד ומידד: אין אנו ראויין לאותה גדולה.
אמר הקדוש ברוך הוא: הואיל ומיעטתם עצמכם, הריני מוסיף גדולה על גדולתכם. ומה גדולה הוסיף להם? שהנביאים כולן נתנבאו ופסקו, והם נתנבאו ולא פסקו.

העמק דבר במדבר יא:כה הודיע הכתוב דהזקנים הללו נתנבאו מה שאמר משה בשם ה', אבל "ולא יספו" מאומה, אלא הגידו מה שאמר הקב"ה למשה במכוון, והיינו משום שנבואתם לא באה אלא מהאצלת רוח משה. משא"כ אלדד ומידד התנבאו ענין אחר מה שלא בא תחילה למשה.

31 ילקוט שמעוני במדבר יא ולפי שמעטו את עצמו ואמרו אין אנו כדאים להיות במנין הזקנים נמצאו יתרים על הזקנים בחמשה דברים. {א} הזקנים לא נתנבאו אלא למחר שנאמר ואל העם תאמר, והם נתנבאו מה שעתיד להיות בסוף ארבעים שנה. {ב} הזקנים לא נתפרשו שמותן, ואלו נתפרשו שמותן. {ג} הזקנים פסקה נבואתן, שהיתה משל משה שכן הכתוב אומר (לעיל פסוק יז) ואצלתי מן הרוח אשר עליך, אבל אלו היתה נבואתן משל הקדוש ברוך הוא שנאמר "ותנח עליהם הרוח". {ד} הזקנים לא נכנסו לארץ, ואלו נכנסו לארץ.

32 שמות כד א ואל־משה אמר עלה אלה' אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק:
ט ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: י ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר: יא ואל־אצילו בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את־האלקים ויאכלו וישתו:

ויקרא יא ויקחו בני־אהרן נדב ואביהוא איש מחתנתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: ב ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה':

33 אור החיים יא:כח אמר אדוני משה כלאם פירוש תן אותם במשמר עד אשר יבא דבר מלך משפט לעשות. **רמב"ן יא:כח** אדני משה כלאם - הטעם בזה: כי משה דבר אל העם את דברי יי', כי הוא יאצל מן הרוח אשר עליו ויתן על המתיצבים עמו באהל מועד, והנה אלה אשר לא יצאו אל האהל ועושים עצמם מכלל הנאצלים כממרים בדבריו. ולכך אמר לו: כלאם, כי אולי רוח שקר הוא בפיהם או רוח רעה מבעתם, והנה צריכים לשומם בבית כלא כאיש משוגע ומתנבא.

אברבנל יא:כח ואפשר לפרשו מלשון מניעה כמו ויכלא הגשם ויאמר שימנעם מן הנבואה כי חשב שעכ"פ באמצעות משה היה מגיע השפע אליהם. ולכך יהיה בידו למנוע הנבואה כמו להשפיעה ואם נפרש כלאם מלשון בית הכלא יהיה ענינו אדוני משה כיון שאלו עשו עצמם נביאים והם נביאי השקר ומשתגעים ראוי לשים אותם בבית הכלא כאשר יעשו למשוגעים או לנביאי השקר.

34 ויקרא כד י ויצא בן־אשה ישראלית והוא בן־איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: יא וילקב בן־האשה הישראלית את־השם ויקלל ויביאו אותו אל־משה ושם אמו שלמית בת־דברי למטה־דן: יב ויניחיהו במשמר לפרש להם על־פי ה':

במדבר טו לב ויהיו בני־ישראל במדבר וימצאו איש מקשש עצים ביום השבת: לג ויקריבו אותו המצאים אתו מקשש עצים אל־משה ואל־אהרן ואל כל־העדה: לד ויניחו אותו במשמר כי לא פרש מה־יעשה לו:

A Tale of Two Prophets: Eldad & Medad

Dr. Nechama Price

35 במדבר יא-כט ויאמר לו משה המקנא אתה לי ומי יתן כל-עם ה' נביאים כיייתרו ה' את-רוחו עליהם: **רמב"ן המשך יא-כח ומשה בענותו השיב:** ומי יתן כל עם ל"י נביאים כי יתן ל"י את רוחו עליהם - **כי השם נתן עליהם רוח מביתי אצילות הרוח שעלי, ומי יתן ויהיה זה בכל העם.**

36 ד"ה ב יח ג ויאמר אחאב | מלך-ישראל אל-יהושפט מלך יהודה התלך עמי נמות גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה: ד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש-נא כיום את דבר ה': ה ויקבץ מלך-ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אליהם הנלך אל-רמת גלעד למלחמה אם-אחדל ויאמרו עליה ויתן האלקים ביד המלך: ו ויאמר יהושפט האיני פה נביא לה' עוד ונדרשה מאתו: ז ויאמר מלך-ישראל | אל-יהושפט עוד איש-אחד לדרוש את ה' מאתו ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל-ימיו לרעה הוא מיכיהו בן-ממלא ויאמר יהושפט אל-יאמר המלך כן: **כא ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפני כל-נביאיו ויאמר תפתה וגם-תוכל צא ועשה-כן:** כב **ועתה הנה נתן ה' רוח שקר בפני נביאיו אלה וה' דבר על-דבר רעה:** כג ויגש צדקיהו בן-כנענה ויך את מיכיהו על-הלחי ויאמר אי זה הדרך עבר רוחי-ה' מאתך לדבר אתך: כד ויאמר מיכיהו הנך ראה בינים ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא: כה ויאמר מלך ישראל קחו את מיכיהו והשיבחהו אל-אמון שר-העיר ואל-יואש בן-המלך: כו **ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הפלא והאכלהו לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום:** כז ויאמר מיכיהו אם-שוב תשוב בשלום לא-דבר ה' בי ויאמר שמעו עמים כלם:

37 ד"ה ב כז כ ורוח אלקים לבשה את זכריה בן-יהוידע הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה | אמר האלקים למה אתם עברים את מצות ה' ולא תצליחו כיעצבתם את-ה' ועצב אתכם: כא **ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך** בחצר בית ה':

38 ירמיהו כ א וישמע פשחור בן-אמר הכהן והוא-פקיד נגיד בבית ה' את-ירמיהו נבא את-הדברים האלה: ב **ויפה פשחור את ירמיהו הנביא** ויתן אותו על-המהפכת אשר בשער בנימן העליון אשר בבית ה': ג ויהי מפתחת ויצא פשחור את-ירמיהו מן-המהפכת ויאמר אליו ירמיהו לא פשחור קרא ה' שמך כי אם-מגור מסביב: ד כי כה אמר ה' הנני נתנך למגור לך ולכל-אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת-כל-יהודה אתך ביד מלך בגל והגלם בגלה והגם בחרב: ה ונתתי את-כל-חסן העיר הזאת כל-יגיעה ואת-כל-יקרה ואת-כל-אוצרות מלכי יהודה אתך ביד איביהם ויזוזים ולקחום והביאום בגלה: ו ואתה פשחור וכל-ישבי ביתך תלכו בשבי ובכל תבוא ושם תמותו ושם תקבר אתה וכל-אהביך **אשר נבאת להם בשקר:** **לב-א-ה** א הדבר אשר-היה אל-ירמיהו מאת ה' בשנת [בשנה] העשירית לצדקיהו מלך יהודה היא השנה שמנה-עשרה שנה לכבוש-ראצה: ב ואז חיל מלך בגל צרים על-ירושלם **ורמיהו הנביא הנה כלוא** בחצר המטרה אשר בית-מלך יהודה: ג **אשר כלאו צדקיהו מלך יהודה לאמר מדוע אתה נבא לאמר כה אמר ה' הנני נתן את-העיר הזאת ביד מלך בגל ולקדה:** **לג-א** א ויהי דבר ה' אל-ירמיהו שנית **והוא עודנו עצור** בחצר המטרה לאמר:

לג-א-ב יב ויצא ירמיהו מירושלם ללכת ארץ בנימן לחלק משם בתוך העם: יג ויהי-הוא בשער בנימן ושם בעל פקדת ושמו יראיה בן-שלמיה בן-הנננה ויתפש את-ירמיהו הנביא לאמר אל-הכשדים אתה אתה נפל: יד ויאמר ירמיהו שקר אינני נפל **על הכשדים ולא שמע אליו ויתפש יראיה בן-הנננה ויבאהו אל-השרים:** טו ויקצפו השרים על-ירמיהו **והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אותו עשו לבית הפלא:** טז כי בא ירמיהו אל-בית הבור ואל-החנניות וישב שם ירמיהו ימים רבים: יז וישלח המלך צדקיהו ויקחהו וישאלהו המלך בביתו בסתר ויאמר הגש דבר מאת ה' ויאמר ירמיהו יש ויאמר ביד מלך בגל תנתן: יח ויאמר ירמיהו אל-המלך **צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדיך ולעם הזה כי נתתם אותי אל-בית הפלא:**

לח-א-ג יח ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך יוכל אתכם דבר: ו ויקחו את-ירמיהו וישלכו אותו אל-הבור | מלכיהו בן-המלך אשר בחצר המטרה וישלחו את-ירמיהו בחבלים ובבור אין-מים כי אם-טיט וטיבע ירמיהו בטיט: ז וישמע עבד מלך הכושני איש סרים והוא בבית המלך **כי-נתנו את-ירמיהו אל-הבור** והמלך יושב בשער בנימן: ח ויצא עבד מלך מבית המלך וידבר אל-המלך לאמר: ט **אדני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר-השליכו אל-הבור** וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחם עוד בעיר: י ויצוה המלך את עבד מלך הכושני לאמר קח בידך מזה שלשים אנשים והעלית את-ירמיהו הנביא מן-הבור בטרם ימות: יא ויקח | עבד מלך את-האנשים בליו ויבא בית-המלך אל-תחת האוצר ושם בלוי הסחבות [סחבות] ובלוי מלחים וישלחם אל-ירמיהו אל-הבור בחבלים: יב ויאמר עבד מלך הכושני אל-ירמיהו שים נא בלואי הסחבות והמלחים תחת אצלות ידך מתחת לחבלים ועש ירמיהו כן: יג וימשכו את-ירמיהו בחבלים ויעלו אותו מן-הבור וישב ירמיהו בחצר המטרה: